

СОБОРНЕ ПОСЛАННЄ СЪВ. АПОСТОЛА ЯКОВА.

¹ Яков, слуга Божий і Господа Ісуса Христа, дванайцяти родам, що розсіяні: Вітайте.

² Усяку радість майте, братте моє, коли впадаєте в різні спокуси,

³ знаючи, що доказ вашої віри робить терпінне;

⁴ терпінне ж нехай має звершене діло, щоб ви були звершені і повні, ні в чому не маючи недостатку.

⁵ Коли ж у кого з вас недостає премудрости, нехай просить у Бога, котрий дає всім щедро та й не осоромлює, то й дасть ся йому.

⁶ Нехай же просить вірою, нічого не сумнячись; хто бо сумнить ся, той подобен філі морській, котру вітер жене та й розбиває.

⁷ Нехай бо не думає такий чоловік, що прийме що від Бога.

⁸ Чоловік двоєдушний не статечний у всіх дорогах своїх.

⁹ Нехай же хвалить ся брат смиренний висотою своєю,

¹⁰ а багатий смиреннем своїм; бо він, як травяний цвіт, перейде.

¹¹ Зійшло бо сонце із спекою, і висушило траву, і цвіт її опав, і краса лица її зникла; так і багатий в дорогах своїх зівяне.

¹² Блажен чоловік, що витерпить спокусу; тим що, будучи вірний, прийме вінець життя, що обіцяв Бог тим, що люблять Його.

¹³ Ніхто ж у спокусі нехай не каже: Що Бог мене спокушує; Бог бо не спокушуєть ся лихим, і не спокушує сам нікого.

14 Кожен же спокушуєть ся, надившись і лестившись похоттю своєю.

15 Потім похоть, зачавши, роджає гріх, гріх же зроблений роджає смерть.

16 Не заблуджуйтесь, братте моє любе.

17 Усяке добре даянне і всякий звершений дар з висоти сходить, од Отця сьвітла, в котрого нема переміни ані тїни зміни.

18 Схотїв бо, то й породив нас словом правди, щоб бути нам якимсь почином творива Його.

19 Тим же, братте моє любе, нехай буде всякий чоловік скорий на слуханне, і нескорий на слова, нескорий на гнів.

20 Гнів бо чоловіка правди Божої не чинить.

21 Задля того відкинувши всяку погань і останок зла, прийміть у лагідности посаджене слово, що може спасти душі ваші.

22 Будьте ж чинителями слова, а не тільки слухателями, обманюючи себе самих.

23 Бо, коли хто слухатель слова, а не чинитель, той подобен чоловікові, що дивить ся на природне лице своє в зеркалі.

24 Подививсь бо на себе, та й одійшов, та зараз і забув, який він був.

25 Хто ж дивить ся в звершений закон свободи, та й пробує в ньому, той не слухатель забуваючий, а чинитель діла; такий буде щасливий у діланню своїм.

26 Коли хто думає, що він вірен між вами, не уздаючи язика свого, а обманюючи серце своє, у того марна віра.

27 Ото бо віра чиста і неопоганена перед Богом і Отцем, щоб одвідувати сиріт і вдовиць у горю їх, і держати себе неопоганим од сьвіта.

2

¹ Братте моє, не на лица вважаючи, майте віру Господа нашого Ісуса Христа прославленого.

² Коли бо ввійшов у громаду вашу чоловік з золотим перснем, в одежі осяйній, ввійшов же й вбогий в мізерній одежі,

³ і ви споглянете на того, що носить осяйну одяжу, і скажете йому: Ти сідай отут гарно, а вбогому скажете: Ти стань отам, або сідай отут на підніжку моїм,

⁴ то чи не пересуджуєте між собою і не станетесь суддями з ледачими думками?

⁵ Слухайте, братте моє любе: хиба не вбогих світу сього вибрав Бог на багатих вірою і наслідників царства, котре обіцяв тим, хто любить Його?

⁶ Ви ж зневажили вбогого. Хиба не багаті підневолюють вас, і не вони тягнуть вас на судища?

⁷ Хиба не вони зневажають добре ім'я, яким вас названо?

⁸ Коли ж оце звершуєте закон царський по писанню: „Люби ближнього свого, як себе самого“, добре чините;

⁹ коли ж на лица дивитесь, то гріх робите, докорені законом, як переступники.

¹⁰ Кожний бо, хто увесь закон заховає, та згрішить в одному, станеть ся у всьому виноватий.

¹¹ Хто бо сказав: „Не чини перелюбу,“ Той сказав і: „Не вбивай.“ Коли ж не зробиш перелюбу, а вбеш, став ся еси переступником закону.

¹² Так говоріте і так творіте, яко такі, що законом свободним судити метесь.

¹³ Суд бо без милосердя тому, хто не зробив милости, і вихваляєть ся милосерде суду (понад суд).

14 Яка користь, братте моє, коли хто каже, що віру має, та діл не має? чи може віра спасти його?

15 Коли ж брат або сестра нагі будуть і жадні щоденної страви,

16 а з вас хто скаже їм: Ідіть з миром, грійтесь і годуйтеся, а не дасть їм потрібного для тіла; яка (з того) користь?

17 Так само й віра, коли діл не має, мертва сама по собі.

18 Ну, скаже хто: Ти віру маєш, а я діла маю. Покажи мені віру твою з діл твоїх, а я тобі докажу з діл моїх віру мою.

19 Ти віруєш, що Бог один; добре робиш: і біси вірують, та й тремтять.

20 Чи хочеш же зрозуміти, чоловіче марний, що віра без діл мертва?

21 Авраам, отець наш, хиба не з діл оправдив ся, піднявши Ісаака, сина свого, на жертівник?

22 Чи бачиш, що віра допомагала ділам його, і ділами звершилась віра?

23 І сповнилось писанне, що глаголе: „Увірував же Авраам Богові й полічено йому (те) за праведність, і другом Божим наречено його.“

24 Чи бачите ж оце, що з діл оправдуєть ся чоловік, а не з однієї віри?

25 Так само і Раава блудниця хиба не з діл оправдилась, прийнявши посланців і вивівши їх іншою дорогою?

26 Яко бо тіло без духа мертво, так і віра без діл мертва.

3

1 Не будьте многі учителями, братте моє, знаючи, що більший осуд приймемо.

² Багато бо грішимо всі. Коли хто в слові не грішить, се звершений чоловік, сильний обуздати і все тіло.

³ Ось бо і коням узди в роти вкладаємо, щоб слухали нас, і все тіло їх повертаємо.

⁴ Ось і кораблі, хоч які величезні, і страшеними вітрами носять ся, обертають ся малим стерном, куди воля стерника хоче.

⁵ Так само й язик — малий член, а вельми хвалить ся. Ось малий огонь, а які великі речі палить!

⁶ І язик огонь, сьвіт неправди; так, язик стоїть між членами нашими, сквернячи все тіло, і палючи круг природи, а запалюючись од геєнни.

⁷ Всяка бо природа, звїрей і птиць, гадів і морських (звїрів) вгамовуєть ся і вгамовано природою чоловічою;

⁸ язика ж ніхто з людей не може вгамувати; без упину бо (се) зло, повне отрути смертоносної.

⁹ Ним благословляємо Бога і Отця, і ним кленем людей, що постали по подобю Божому.

¹⁰ Із тих же уст виходить благословенне і проклін. Не подобає, братте моє любе, сьому так бути.

¹¹ Хиба криниця з одного джерела випускає солодке і гірке?

¹² Хиба може, братте моє, смоківниця маслини родити, або виноградина смокви? Так само ні одна криниця не дає солоної і солодкої води.

¹³ Хто мудрий та розумний між вами, нехай покаже з доброго життя діла свої в лагідности і премудрости.

¹⁴ Коли ж гірку зависть маєте та сварку в серці вашому, то не величайтесь і не кривіть на правду.

¹⁵ Не сходить ся премудрость звише, а земна (вона), душевна, бісовська.

¹⁶ Де бо зависть та сварка, там безладде і всяке лихе

діло.

¹⁷ А та премудрость, що звише, найперше чиста, потім мирна, лагідна, покірлива, повна милости і добрих овочів, безсторонна і нелицемірна.

¹⁸ Овощ же праведности сієть ся в упокої тим, хто творить упокій.

4

¹ Звідкіля войны та свари в вас? Чи не звідсіля: з розкошів ваших, що воюють у членах ваших?

² Бажаєте, та й не маєте; убиваєте і завидуєте, та й не можете осягти; сваритесь і воюєте, та й не маєте, тим що не просите.

³ Просите, та й не приймаєте, тому що погано просите, щоб обернути на розкоші ваші.

⁴ Перелюбники і перелюбниці! хиба не знаєте, що любов сьвіта сього — вражда проти Бога? Оце ж, хто хоче бути приятелем сьвіту, той стаєть ся ворогом Бога.

⁵ Або думаєте, що марно писанне глаголе: „До зависти пре Дух, що вселив ся в нас?”

⁶ Більшу ж дає благодать; тим же і глаголе: „Господь гордим противить ся, смиренним же дає благодать.”

⁷ Коріте ся ж оце Богу, противте ся ж дияволіві, то й утіче од вас.

⁸ Приближуйтесь до Бога, то й приблизить ся до вас; очистіть руки, грішники, і направте серця (ваші), двоєдушники.

⁹ Страдайте, сумуйте та плачте; сьміх ваш у плач нехай обернесть ся, і радість у горе.

¹⁰ Смирітесь перед Господом, то й підійме вас.

¹¹ Не осуджуйте один одного, братте; хто бо осуджує брата та судить брата свого, осуджує закон і

судить закон; коли ж закон судиш, то ти не чинитель закону, а суддя.

¹² Один єсть Законодавець, що може спасти і погубити; ти ж хто еси, що судиш другого?

¹³ А нуте ж ви, що говорите: Сьогодні або завтра підемо в той і той город, і пробудемо там рік, та торгувати мем та дбати мем,

¹⁴ (ви, що не знаєте, що буде завтрішнього. Яке бо життє ваше? та же ж воно пара, що на малий час явить ся, а потім щезає.)

¹⁵ Замість щоб говорити вам: Коли Господь зволить та живі будемо, то зробимо се або те.

¹⁶ Нині ж хвалитесь у гордощах ваших. Усяка така хвала лиха.

¹⁷ Оце ж хто знає, як чинити добро, та й не чинить, тому гріх.

5

¹ А нуте ж ви, багаті, плачте ридаючи над злиднями вашими, що надходять.

² Багатство ваше згнило, і шати ваші міль поїла.

³ Золото ваше та срібло поржавіло, і ржа їх на свідчення проти вас буде, і з'їсть тіло ваше, як огонь.

⁴ Ось, плата робітників, що порали ниви ваші, задержана од вас, голосить; і голосінне женців до ушей Господа Саваота дійшло.

⁵ Розкошували ви на землі та буяли; повгодовували серця ваші, мов на день заколення.

⁶ Осудили ви, убили праведного; він не противив ся вам.

⁷ Терпїть же оце, братте моє, аж до приходу Господнього. Ось, ратай жде доброго овощу з землі, дожидаючись терпіливо його, доки прийме дощ ранній і пізній.

⁸ Терпіть же й ви, утвердіте серця ваші, бо прихід Господень наближуєть ся.

⁹ Не зітхайте один на одного, браттє, щоб вас не осуджено: ось, суддя перед дверима стоїть.

¹⁰ За взір тяжкої муки і довгого терпіння прийміть, браттє моє, пророків, що глаголали імям Господнім.

¹¹ Ось, ми звемо блаженними, хто терпів. Про терпінне Йовове чули ви, і кончину Господню виділи; бо Господь вельми милосерний і благий.

¹² Перше ж усього, браттє моє, не кленітьєсь ні небом, ні землею, ні иншою якою клятьбою; а нехай буде в вас: так, так, ні, ні, щоб не впали ви в осуд.

¹³ Хто між вами тяжко страдає? нехай молить ся; хто радїє? нехай сьпіває.

¹⁴ Чи хто нездужає між вами, нехай призове пресвитерів церкви, і нехай молять ся над ним, помазавши його оливою в імя Господнє;

¹⁵ і молитва віри спасе болящого, і підійме його Господь; а коли гріхи вчинив, відпустять ся йому.

¹⁶ Визнавайте один одному гріхи, і молітьє ся один за одного, щоб сцілитись вам. Много бо може молитва праведного ревна.

¹⁷ Ілия був чоловік подобний нам страстями, а помоливсь молитвою, щоб не було дощу, то й не було дощу на землі три роки і шість місяців.

¹⁸ А знов помолив ся, то й дало небо дощ, і земля зростила овоц свій.

¹⁹ Браттє, коли хто з вас заблудить від правди, і наверне хто його,

²⁰ нехай знає, що навернувший грішника від блудної дороги його спасе душу від смерти і покрие множество гріхів.

Біблія

The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2025-01-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files dated 15 May 2025

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5